

ADVIES Nr. 1.426

Zitting van donderdag 21 november 2002

Verlaging van de persoonlijke bijdragen voor de sociale zekerheid - Versterking vanaf 1 januari 2003

x x x

1.985-1.

ADVIES Nr. 1.426

Onderwerp : Verlaging van de persoonlijke bijdragen voor de sociale zekerheid - Versterking vanaf 1 januari 2003

Bij brief van 14 oktober 2002 heeft mevrouw L. ONKELINX ter informatie aan de Nationale Arbeidsraad een schrijven overgemaakt gericht aan de heer L. VANSTEENKISTE in zijn hoedanigheid van voorzitter van de groep van tien, waarin zij het advies van de sociale partners vraagt aangaande de versterking van de vermindering van de persoonlijke bijdragen voor de sociale zekerheid.

De bespreking van deze kwestie werd toevertrouwd aan de Commissie Sociale Zekerheid.

Op verslag van deze Commissie heeft de Raad op 21 november 2002 volgend advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. SITUERING EN ONDERWERP VAN ONDERHAVIG ADVIES

A. Situering

De Raad merkt op dat volgens de brief van de minister waarin zij de sociale partners om advies vraagt, de versterking van de vermindering van de persoonlijke bijdragen aan de sociale zekerheid voor werknemers met lage lonen dient gesitueerd in het kader van het werkgelegenheidsbeleid.

De Raad wenst erop te wijzen dat na overleg met de sociale partners sinds 2000 er reeds verscheidene maatregelen genomen werden zowel in de sociale zekerheid als in de fiscaliteit met het oog op de verhoging van het nettoloon voor de werknemers met lage lonen.

1. In de sociale zekerheid

Krachtens de wet van 20 december 1999 werd een systeem van vermindering van de werknemersbijdragen ingevoerd dat tot doel heeft van 1 januari 2000 tot 31 december 2003 werknemers met een laag loon een groter nettoloon te garanderen, zonder daarbij het brutoloon te verhogen.

De vermindering bestaat uit een forfaitair bedrag dat geleidelijk vermindert naarmate het loon groter wordt. De werkgever brengt het bedrag in mindering van de normale werknemersbijdragen (13,07% van het brutoloon) bij de betaling van het loon.

De berekening van de vermindering gebeurt voor iedere werknemer apart en omvat drie stappen: eerst bepaalt men het referentemaandloon van de werknemer, daarna wordt op basis van het referentemaandloon het basisbedrag van de vermindering vastgesteld, tenslotte wordt voor werknemers die deeltijds werken of voltijds maar onvolledige prestaties hebben, het bedrag van de bijdragevermindering gecorrigeerd in verhouding tot hun effectieve arbeidsduur.

De bedragen die oorspronkelijk in aanmerking kwamen kunnen afgeleid uit volgend schema :

Refertemaandloon aan 100 % in euro (S)	Basisbedrag van de vermindering in euro
< 842,84	0
>= 842,84 en <=1.053,55	Arbeiders : 69,61 Bedienden : 64,45
>1.053,55 en <= 1.214,68	Arbeiders : 69,61 - (0,40 x (S -1.053,55)) Bedienden : 64,45 - (0,3658 x (S -1.053,55))
>1.214,68	0

Sindsdien werd de doelgroep uitgebreid tot werknemers met een brutomaandloon van 1.313,84 euro (53.000 bfr) en tot contractuelen in dienst van de federale of lokale overheden.

Rekening houdend met deze wijzingen en met de indexaanpassingen komen sinds 1 februari 2002 volgende bedragen in aanmerking :

Refertemaandloon aan 100 % in euro (S)	Basisbedrag van de vermindering in euro
< 894,42	0
>= 894,42 en <=1.170,64	Arbeiders : 88,5 Bedienden : 81,80
>1.170,64 en <= 1.394,25	Arbeiders : 88,5 - (0,3951 x (S -1.170,64)) Bedienden : 81,80 - (0,3658 x (S - 1.170,64))
>1.394,25	0

De som van de verminderingen van de persoonlijke bijdragen mag vanaf 2001 981,66 euro niet overschrijden.

2. In de fiscaliteit

a) Belastingkrediet

In het kader van de belastinghervorming werd door de wet van 10 augustus 2001 een systeem van individueel terugbetaalbaar belastingkrediet ingevoerd, waarbij voor personen die een belastbaar arbeidsinkomen hebben tussen 3.260 en ten hoogste 14.140 euro (niet-geïndexeerd; 131.508 en 570.406 bfr) maximaal een belastingkrediet van 440 euro (niet geïndexeerd; 17.750 bfr) van de verschuldigde belasting wordt afgetrokken en het overschot wordt terugbetaald.

Het belastingskrediet treedt geleidelijk in werking. Het basisbedrag (niet-geïndexeerd) is vastgesteld op 78 euro (3.147 bfr) in 2002, aanslagjaar 2003, 220 euro (8.875 bfr) in 2003, aanslagjaar 2004 en 440 euro (17.750 bfr) in 2004, aanslagjaar 2005.

Het bedrag van het belastingskrediet wordt berekend in verhouding tot het arbeidsinkomen.

Voor het aanslagjaar 2003 kan het bedrag van het belastingskrediet afgeleid uit volgend schema :

Arbeidsinkomen	Bedrag belastingkrediet
< 3.260 euro (131.508 bfr)	0
> 3.260 euro (131.508 bfr) en < 4.350 euro (175.478 bfr)	progressief stijgend tot 78 euro (3.150 bfr) : $78 \text{ euro} \times \frac{\text{arbeidsinkomen} - 3.260 \text{ euro}}{4.350 \text{ euro} - 3.260 \text{ euro}}$
> 4.350 euro (175.478 bfr) en < 10.880 euro (438.898 bfr)	78 euro (3.150 bfr)
> 10.880 euro (438.898 bfr) en < 14.140 euro (570.406 bfr)	degressief dalend tot 0 euro : $78 \text{ euro} \times \frac{14.140 \text{ euro} - \text{arbeidsinkomen}}{14.140 \text{ euro} - 10.880 \text{ euro}}$
> 14.140 euro (570.406 bfr)	0

b) Verhoging van de forfaitaire beroepskosten voor de eerste inkomensschijf

Om het werk aantrekkelijker te maken werd in het kader van de belastinghervorming door de wet van 10 augustus 2001 de forfaitaire beroepskosten gevoelig verhoogd. Het percentage van de forfaitaire beroepskosten op de eerste inkomensschijf die is begrepen tussen 0 en 3.750 euro (niet-geïndexeerd; 150.000 bfr) gaat in twee stappen van 20 % tot 25 %, namelijk 23 % in 2002, aanslagjaar 2003 en 25 % in 2003, aanslagjaar 2004. Het maximum blijft behouden op 2.500 euro (niet-geïndexeerd, +/- 100.000 bfr).

B. Onderwerp van onderhavig advies

De Raad stelt vast dat de regering de bedoeling heeft om de vermindering van de persoonlijke bijdragen voor de sociale zekerheid te versterken. Daartoe wordt de budgettaire enveloppe voor 2003 met 70 % verhoogd namelijk van 96.160.000 euro tot 164.616.000 euro.

Mevrouw L. Onkelinx, minister van Werkgelegenheid heeft met dit oog de sociale partners om advies gevraagd over twee mogelijke uitvoeringsvarianten.

In haar brief merkt zij dienaangaande het volgende op :

" In het eerste alternatief wordt de nadruk gelegd op de versterking van de maatregel voor werknemers die een loon hebben lager dan het interprofessioneel minimuminkomen voor werknemers van 21 jaar en ouder.

In het tweede alternatief ligt de nadruk op de werknemers met een loon tussen dit interprofessioneel minimumloon en ongeveer 120 % van dit minimumloon."

Schematisch kunnen de twee varianten als volgt worden weergegeven :

Variante 1

	Refertemaandloon in euro (S)	Basisbedrag van de vermindering in euro
t/m 2/2003	< 894,42	0
	> = 894,42 en <= 1.126,67	Arbeiders : 133,92 Bedienden : 124
	> 1.126,67 en <= 1.465,65	Arbeiders : 133,9 - (0,3951 x (S - 1.126,67)) Bedienden : 124 - (0,3658 x (S - 1.126,67))
	> 1.465,65	0
3/2003	< 912,31	0
	>= 912,31 en <= 1.149,20	Arbeiders : 133,92 Bedienden : 124
	>1.149,20 en <= 1.494,96	Arbeiders : 133,9 - (0,3873 x (S - 1.149,20)) Bedienden : 124 - (0,3586 x (S - 1.149,20))
	> 1.494,96	0

Variante 2

	Refertemaandloon in euro (S)	Basisbedrag van de vermindering in euro
t/m 2/2003	< 894,44	0
	>= 894,44 en <= 1.170,64	Arbeiders : 93,35 Bedienden : 86,80
	>1.170,64 en <= 1.536,94	Arbeiders : 93,35 - (0,2548 x (S - 1.170,64)) Bedienden : 86,80 - (0,2370 x (S - 1.170,64))
	> 1.536,94	0
3/2003	< 912,31	0
	>= 912,31 en <= 1.194,05	Arbeiders : 93,35 Bedienden : 86,80
	> 1.194,05 en <= 1.567,68	Arbeiders : 93,35 - (0,2598 x (S - 1.194,05)) Bedienden : 86,80 - (0,2323 x (S - 1.194,05))
	> 1.567,68	0

II. ANALYSE VAN DE TWEE VARIANTEN

De Raad heeft een vergelijking gemaakt tussen de twee door de minister voorgelegde varianten en de huidige regeling inzake verlaging van de persoonlijke bijdragen aan de sociale zekerheid.

Vervolgens heeft de Raad een aantal beschouwingen geformuleerd die op beide varianten van toepassing zijn en tenslotte de voor- en nadelen van de twee voorgelegde varianten geïnventariseerd.

A. Vergelijking tussen de twee varianten en de huidige regeling.

De Raad heeft een vergelijking gemaakt tussen de twee varianten en de huidige regeling en heeft hierbij volgende vaststellingen geformuleerd :

- De maximale vermindering per maand wordt in beide varianten verhoogd t.a.v. de huidige regeling; in de eerste variante is deze verhoging evenwel veel sterker dan in de tweede variante;

- Het brutoloon per maand tot hetwelk de maximale vermindering wordt toegekend, wordt in de eerste variante verlaagd t.a.v. de huidige regeling en is gelijk gebleven in de tweede variante;
- De bruto loongrens tot waar de vermindering degressief afloopt, wordt in beide varianten verhoogd t.a.v. de huidige regeling; deze verhoging is evenwel in de eerste variante minder hoog dan in de tweede variante;
- De afbouwcoëfficiënt is in de eerste variante dezelfde als in de huidige regeling, terwijl deze coëfficiënt in de tweede variante lager ligt.

B. Beschouwingen met betrekking tot de twee voorgelegde varianten

De Raad stelt vast dat beide varianten de bestrijding van de werkloosheidsval (situatie waarin een werkloze ontmoedigd wordt om beroepsarbeid op te nemen doordat laagbetaald werk nauwelijks meer of zelfs minder opbrengt dan de werkloosheid) tot doel hebben. Zij doen dit door het nettoloon te verhogen om aldus het verschil tussen werken en het passief uitkeringen trekken de moeite waard te maken ("to make work pay").

Doordat sinds januari 2002 de werkloosheidsuitkeringen verhoogd werden, is immers de spanning tussen de werkloosheidsuitkeringen en het nettoloon opnieuw verkleind.

Inherent aan beide varianten is echter een zekere loonval (situatie waarbij er noch voor de werkgever noch voor de werknemer een aansporing is om het brutoloon te verhogen).

De Raad merkt voorts op dat beide varianten, door het afschaffen of het beperken van de eigen bijdrage aan de financiering van de sociale zekerheid, de legitimiteit van de sociale zekerheid aantasten. Hierdoor worden immers de beginselen van verzekering en solidariteit in gedrang gebracht.

Hij is er dan ook geen voorstander van dat de persoonlijke bijdragen op nul gebracht of sterk beperkt worden; zeker niet als aan de bovenzijde, waar de dekking het kleinst is, volledige bijdragen op onbegrensde lonen worden geïnd.

Bovendien vestigt hij er de aandacht op dat de begrenzing van het brutoloon per maand tot hetwelk de maximale vermindering wordt toegekend, tot gevolg heeft dat er een discriminatie wordt ingevoerd tussen degenen die iedere maand het minimum gewaarborgd loon krijgen en degenen aan wie het minimum gemiddeld maandloon gewaarborgd wordt door compensaties op jaarbasis zoals een eindejaarspremie.

De Raad wijst er verder op dat de vermindering van de persoonlijke bijdragen aan de sociale zekerheid als gevolg heeft dat de sociale zekerheid minder ontvangsten krijgt en er fiscaal meer afgedragen wordt.

Anderzijds zijn er op middenlange termijn terugverdieneffecten (minder werkloosheidsuitkeringen alsook stijging van de bijdragen ten gevolge van meer tewerkstelling).

Tenslotte merkt de Raad op dat de maatregel administratief-technisch de complexiteit in de loonadministratie verhoogt.

C. Voor- en nadelen van de twee varianten

De Raad heeft voorts een afweging gemaakt van de voor- en nadelen van de twee ter advies voorgelegde varianten.

1. Variante 1

De eerste variante heeft als voordeel dat aan de laagste lonen o.a. de jeugdlonen een beduidend hogere toeslag wordt toegekend, waardoor het instappen in de arbeidsmarkt aantrekkelijker wordt gemaakt. Deze variante richt zich dan ook hoofdzakelijk op het bestrijden van de werkloosheidsval.

Deze variante heeft evenwel volgende nadelen :

- De verlaging van het brutoloon per maand tot hetwelk de maximale vermindering wordt toegekend (tot 1.126,67 euro t.o.v. 1.170,64 euro in de huidige regeling), heeft tot gevolg dat de discriminatie ten aanzien van de maximale korting tussen degenen die iedere maand het minimum gewaarborgd loon krijgen en degenen aan wie het minimum gemiddeld maandloon gewaarborgd wordt door compensaties op jaarbasis zoals een eindejaarspremie groter wordt.

- De afbouw van de vermindering verloopt volgens dezelfde afbouwcoëfficiënt als in de huidige regeling en houdt geen rekening met het feit dat sinds de totstandkoming van de huidige regeling inzake verlaging van de persoonlijke bijdragen het terugbetaalbaar belastingkrediet werd ingevoerd. Ook al moet dit laatste genuanceerd worden, aangezien het belastingkrediet per aanslagjaar wordt berekend en dus op maandbasis minder tastbaar is.

De afbouw van de vermindering gebeurt zo sterk dat bij brutoloonverhoging door de gezamenlijke impact van de afbouw van de vermindering in de sociale zekerheidsbijdragen en de progressieve tarieven in de fiscaliteit er geen of nauwelijks een verschil merkbaar is in het nettoloon. Men krijgt hierdoor te maken met een sterkere loonval dan in variante 2.

Hierna volgende tabel alsmede de tabel en het schema in bijlage 1 illustreren deze loonval :

Brutoloon/maand	Netto variante 1	Netto winst tov vorige bruto schijf	Netto variante 2	Netto winst tov vorige bruto schijf
1000 euro	752,35		731,15	
1200 euro	827,05	+ 75 (-37,5 %)	821,85	+ 90
1400 euro	872,6	+ 46 (-23 %)	879	+ 57
1500 euro	903,6	+ 31 (-31 %)	907,6	+ 39

2. Variante 2

In de tweede variante wordt het budget hoofdzakelijk besteed aan de verzachting van de afbouw van de vermindering (lagere afbouwcoëfficiënt en hogere brutoloon grens tot waar de vermindering degressief afloopt), waardoor in grotere mate dan in variante 1 tegemoet gekomen wordt aan de lage loonvalproblematiek.

Bovendien is in deze variante het bedrag van het brutoloon tot hetwelk de maximale vermindering wordt toegekend, hetzelfde als in de huidige regeling nl. op het niveau van het minimum gewaarborgd maandloon, waardoor de discriminatie ten aanzien van de maximale korting tussen degenen die iedere maand het minimum gewaarborgd loon krijgen en degenen aan wie het minimum gemiddeld maandloon gewaarborgd wordt door compensaties op jaarbasis zoals een eindejaarspremie kleiner is dan in variante 1.

Deze variante heeft evenwel volgende nadelen :

- Doordat de betrokken doelgroep groter wordt, wordt de vermindering per maand slechts in beperkte mate verhoogd voor de laagste lonen (voor de bedienden een verhoging van de maximale vermindering per maand met 5 euro nl. van 81,8 euro tot 86,8 euro), waardoor minder tegemoet gekomen wordt aan de werkloosheidsval.
- Het vergroten van de doelgroep aan wie een verlaging van de persoonlijke bijdragen wordt toegekend, brengt mee dat er een grotere groep, zij het in afgezwakte mate, te maken krijgt met de loonvalproblematiek. Bovendien wordt door het beperken van de eigen bijdrage voor een grotere groep de legitimiteit van de sociale zekerheid sterker aangetast en verhoogt een grotere groep administratief technisch ook de complexiteit in de loonadministratie.

III. STANDPUNTEN VAN DE IN DE RAAD VERTEGENWOORDIGDE WERKGEVERS- EN WERKNEMERSORGANISATIES

Op basis van de in punt II. gemaakte analyse hebben de in de Raad vertegenwoordigde werkgevers- en werknemersorganisaties volgende standpunten ingenomen:

De leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen, wensen dat de versterking van de vermindering van de persoonlijke bijdragen voor de sociale zekerheid voor de lage lonen tegelijkertijd aangewend wordt ter bestrijding van de werkloosheidsval als ter voorkoming of althans ter verzachting van de lage loonval.

Zij stellen evenwel vast dat geen van beide varianten op zichzelf voldoende tegemoet komt aan hun bekommernissen. In de eerste variante wordt de nadruk immers teveel gelegd op de bestrijding van de werkloosheidsval en in de tweede variante teveel op de lage loonval.

Derhalve stellen zij volgende alternatieve oplossingen voor :

Eerste voorstel

Om aan de werkloosheidsval tegemoet te komen en bijgevolg aan de laagste lonen een voldoende verhoging van hun nettoloon te bewerkstelligen, stellen de leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen, voor de maximale vermindering per maand te verhogen hetzij tot 100 euro, hetzij tot 95 euro.

Bovendien zijn zij van oordeel dat, om de vermelde discriminatie tussen degenen die iedere maand het minimum gewaarborgd loon krijgen en degenen aan wie het minimum gemiddeld maandloon gewaarborgd wordt door compensaties op jaarbasis zoals een eindejaarspremie te voorkomen, het bedrag van het brutoloon per maand tot hetwelk de maximale vermindering wordt toegekend, niet lager mag liggen dan het niveau van het minimum gewaarborgd maandloon.

Zij stellen dan ook voor om het bedrag van de huidige regeling te behouden nl. 1.170,64 euro per maand.

Met het oog op het voorkomen van de lage loonval, wensen zij dat er rekening wordt gehouden met de scenario's inzake de afbouwcoëfficiënten en de bedragen van loongrenzen tot waar de vermindering afloopt, die door de RSZ werden berekend op basis van deze voorstellen en van het door de regering voor 2003 voorzien totaal budget (164.616.000 euro) (zie tabellen in bijlage 2).

Tweede voorstel

De leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen, menen dat een nog betere oplossing erin zou kunnen bestaan om in het kader van het belastingkrediet de werkloosheidsval te bestrijden en het voorziene budget voor de versterking van de vermindering van de persoonlijke bijdragen te gebruiken in het kader van het verzachten van de lage loonval.

Zij wijzen erop dat in de huidige regeling het belastingkrediet per aanslagjaar berekend wordt. Met het oog op de strijd tegen de werkloosheidsval heeft deze wijze van berekening voor de betrokken doelgroep onvoldoende impact, aangezien voor hen de vergelijking van het nettoloon met hun werkloosheidsuitkering niet voelbaar is op maandbasis.

Zij stellen daarom voor om het belastingkrediet geleidelijk, te beginnen vanaf 2003, door te rekenen in de bedrijfsvoorheffing zodat op maandbasis het nettoloon voelbaar hoger wordt. Zij wijzen erop dat de zelfstandigen die een laag inkomen aangeven en aldus van het belastingkrediet genieten dit laatste de facto al wél kunnen doorverrekenen in hun voorschotten, die ze zelf bepalen en wat hun specifieke vorm van bedrijfsvoorheffing is, en dat het vanuit het gelijkheidsbeginsel dan ook normaal zou zijn dit ook toe te laten voor loontrekkenden met een even laag inkomen.

De lage loonproblematiek kan dan maximaal via de versterking van de regeling van de vermindering van de persoonlijke bijdragen aan de sociale zekerheid opgevangen worden. In dit geval kan variante 2 weerhouden worden, waarbij hoofdzakelijk de nadruk wordt gelegd op de verzachting van de afbouw van de vermindering.

De leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen, wensen er evenwel als *conditio sine qua non* op te wijzen dat voor de realisering van dit voorstel het budget dat in de begroting 2003 voorzien werd voor de verlaging van de persoonlijke bijdragen aan de sociale zekerheid niet aangewend wordt om de fiscale operatie te bekostigen.

In dit kader herinneren zij eraan dat in de wet betreffende de vermindering van de persoonlijke bijdragen duidelijk voorzien werd dat deze maatregel volledig diende gecompenseerd te worden via alternatieve financiering.

De leden die de middenstandsorganisaties vertegenwoordigen, kunnen het eerste voorstel van de werknemersorganisaties bijtreden, maar vertrekkende van de hypothese van 100 euro vermindering per maand.

Zij zijn evenwel geen voorstander van het tweede voorstel.

Zij wijzen er in de eerste plaats op dat het belastingkrediet geen voorwerp uitmaakt van de adviesaanvraag.

Bovendien vestigen zij er de aandacht op dat in het kader van het gelijkheidsbeginsel het belastingkrediet dan ook voor de zelfstandigen en de ambtenaren zou moeten verrekend worden in de bedrijfsvoorheffing.

Zij wensen tenslotte ook niet dat er een verschuiving van budgetten plaats vindt, noch van het budget voorzien voor de vermindering van de persoonlijke bijdragen voor de sociale zekerheid naar de fiscus, noch omgekeerd.

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen, met uitzondering van de leden die de middenstandsorganisaties vertegenwoordigen, wijzen erop dat in het interprofessioneel akkoord van 8 december 1998 de sociale gesprekpartners er zich toe verbonden hebben bijzondere aandacht te schenken aan de werkloosheidsvallen die de participatie van werklozen aan het arbeidsproces verhinderen. De partners vonden het aangewezen om het nettoloon van de werknemers bezoldigd aan het gewaarborgd minimum maandinkomen te verhogen langs **fiscale** weg.

De Regering heeft evenwel beslist om, met ingang van het jaar 2000, het nettoloon van werknemers bezoldigd aan het minimumloon, te verhogen door de toekenning van een korting op de persoonlijke sociale zekerheidsbijdragen. In feite werd daarmee een bijdragevermindering toegekend in de loonzone van 34.000 (842,84 euro) tot 49.000 frank (1.214,68 euro). Nog hetzelfde jaar werd de doelgroep uitgebreid tot werknemers met een brutomaandloon van 53.000 frank (1.313,84 euro).

In het verdeeld advies van 3 maart 2000 van het Beheerscomité van de Rijksdienst voor sociale zekerheid over die laatste maatregel hebben de leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen toen reeds gesteld dat het nodig was de groep werknemers die onder de maatregel valt beperkt te houden, en dit om volgende redenen:

- het afschaffen of beperken van de eigen bijdrage aan de financiering van de sociale zekerheid brengt de legitimiteit ervan in het gedrang, zeker als aan de bovenzijde, waar de dekking kleinst is, bijdragen op onbegrensde lonen worden geïnd;
- de maatregel tast de loonspanning aan voor de inkomensgroep die de maatregel geniet;
- administratief-technisch verhoogt deze maatregel de complexiteit in de loonadministratie.

Nu overweegt de Regering opnieuw bijkomende kortingen toe te kennen op de socialezekerheidsbijdragen. In feite zouden in de twee varianten die hier toe worden voorgesteld, de loonzones die voor de vermindering in aanmerking komen, vanaf 1 januari 2003 worden uitgebreid tot respectievelijk 1.465,65 euro (59.124 frank) en 1.536,94 euro (62.000 frank) en vanaf 1 juli 2003 tot respectievelijk 1.494,96 euro (60.307 frank) en 1.567,68 euro (63.240 frank).

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen, met uitzondering van de leden die de middenstandsorganisaties vertegenwoordigen, kunnen hiermee niet instemmen om de hierboven geformuleerde redenen.

Zij zijn daarenboven van oordeel dat de opeenvolging van maatregelen om enerzijds de werkloosheidsuitkeringen te verhogen, zoals begin dit jaar werd doorgevoerd, en vervolgens opnieuw de op loon verschuldigde bijdragen te vermindere-
ren, een carrousel doet ontstaan die gevaren inhoudt zowel voor het activeringsbeleid als voor de financiering van de sociale zekerheid.

Bijlage 1

Bijlage 2

Basiskwartalen	Doelkwartalen		
	Begroting 2003		
- Loonniveau			Privé Overheid
4/01	4/02	1,0198	1,03
1/01	1/03	1,071	1,053
2/01	2/03	1,072	1,053
3/01	3/03	1,0456	1,053
- Tewerkstelling			
4/01	4/02	1,0101	1,005
1/01	1/03	1,0099	1,005
2/01	2/03	1,007	1,01
3/01	3/03	1,018	1,01

Kwartalen	S = refertekwartaalloon aan 100% in Eurocent	R = Basisbedrag vermindering in Eurocent	
		Bedienden	Arbeiders

Begroting 2003

Scenario 13/11(1) (95 euro)

4/2002 t/m2/2003	< 268326	0	0
	>= 268326 en <= 351192	28500	30780
	> 351192 en <= 452750	$28500 - (0,2806 * (S - 351192))$	$30780 - (0,3031 * (S - 351192))$
	> 452750	0	0
3/2003	< 273693	0	0
	>= 273693 en <= 358215	28500	30780
	> 358215 en <= 461805	$28500 - (0,2751 * (S - 358215))$	$30780 - (0,2971 * (S - 358215))$
	> 461805	0	0

1170,64

9500

10260

Scenario 13/11(2) (100 euro)

4/2002 t/m2/2003	< 268326	0	0
	>= 268326 en <= 351192	30000	32400
	> 351192 en <= 450850	$30000 - (0,3010 * (S - 351192))$	$32400 - (0,3251 * (S - 351192))$
	> 450850	0	0
3/2003	< 273693	0	0
	>= 273693 en <= 358215	30000	32400
	> 358215 en <= 459867	$30000 - (0,2951 * (S - 358215))$	$32400 - (0,3187 * (S - 358215))$
	> 459867	0	0